

یک اثر ارزشمند، ژرف و همه جانبه در معرفی سوادکوه، قائم شهر، کیاکلا و جویبار [نگاهی به کتاب قائمشهر، قطب صنعت مازندران].

احد قربانی دهناری

بنگر یکی به منظر چالوس کز جمال
صدره به زیب وزینت مازندران فزود
زان جایگه به بابل و شاهای گذاره کن
پس با ترن به ساری و گرگان گرای زود
ملک الشعرای بهار

تبرستان 5-12-2016 / 1395/9/15

خانواده من همیشه برای من از ایران بسته می فرستند. این بسته ها مرهمی است بر زخم همیشه تازه غربت. غم غربت نه تنها با زمان کاهش نمی یابد، بلکه ژرفتر و جانکاه تر می شود. زیبایی و آرامش بیکران شمال اروپا هم مرهمی نیست، برای همین همیشه بسته ای که بوی ایران، بوی مادر، بوی برادر و خواهران، برادرزاده ها، خواهر زاده را به خانه می آورد، از غم جدائی می کاهد.

این بار همراه مغزگردو، زیره، فندوق، کنجد عسلی (پشت زیک خودمان) و توت، یک کتاب هم بود: قائم شهر قطب صنعت مازندران: سوادکوه، قائم شهر، کیاکلا و جویبار.

من همیشه به غول ها و معجزه ها فکر می کنم. گاه ایمان من به غول ها و معجزه ها سست می شود، ناممکن می نماید. غولی بنام دهخدا یک تنه معجزه لغت نام می آفریند، غولی بنام مصاحب، دایرالمعارف، غولی بنام شاملو، فرهنگ کوچک. این غول ها یک تنه کارهائی می کنند که در کشورها پیشرفته موسسات بزرگ با چندین استاد دانشگاه و تیم هائی

پژوهشی می‌کنند. این غول‌ها کارهایی معجزه‌آسایی می‌کنند که در دوره‌ای که نویسنده به اینترنت، کامپیوتر و موبایل دسترسی نداشت، و همه یادداشت‌ها روی کاغذ و همه نوشته‌ها با قلم و در بهترین حالت، ماشین تحریر، باورنکردنی است.

اما، فرزندان این غول‌ها دست از معجزه بر نمی‌دارند. در دورانی که مردم با بی‌مهری تمام، کتاب و کتابخوانی را تحریم کرده‌اند؛ در دورانی اکثر قلم‌بدستان باید روزی ده ساعت در پی غم‌نان در کوچه و خیابان و بیابان بدوند؛ در دورانی که مسئولین در فکر واژگون کردن اتوبوس قلم‌بدستان در دره‌ها هستند؛ چند نویسنده و پژوهشگر و یک ناشر، به بی‌مهری‌ها را با عشق جواب می‌دهند، و در کنار غم‌نان، جان را با آفرینش یک اثر دوستداشتنی و ماندگار سیراب می‌کنند.

بسته زرد پستی را با کارد آشپزخانه باز می‌کنم. سوغات ایران را روی میز می‌گذارم، بچه‌ها خوراکی‌هایی که اسم فارسی آنها را نمی‌دانند و کمتر می‌بینند با احتیاط مزه می‌کنند، من خوشمزه‌ترین آنها، کتاب را بر می‌دارم و به اتاق کارم می‌روم و در اتاق کار را می‌بندم. وقتی در اتاق کارم را می‌بندم، همسرم و بچه‌ها می‌دانند که من دیگر قابل ارتباط نیستم.

کتاب ۷۰۰ صفحه‌ای در دست می‌گیرم. جای خوشبختی است که پنجشنبه است، من جمعه و شنبه و یکشنبه را دارم تا بدون وقفه در مقابل این یاران بنشینم و آنها برایم تعریف کنند.

در نخستین دیدار، دکتر عباس جلالی، کارشناس جغرافیای طبیعی، مرا را به گشتی با راهنما به طبیعت، معادن، صنعت و اقتصاد سراسر شاهی شهر می‌برد، به چهار شهرستان در یک پهنه: سوادکوه، قائم‌شهر، سیمرغ و جویبار. او که از سالهای ۱۳۵۰ جغرافیا می‌آموزد، استادانه در نوشتار «جغرافیای شاهی شهر»، تصویر دقیق از ۴۴۲ آبادی پهنه شاهی شهر، شهرستان هایش، بخش هایش و دهستان هایش ارائه می‌کند. او کوهستان‌ها، جلگه‌ها، جنگل‌ها، آب‌های زیرزمینی، رودها، دریاچه‌ها و چشمه‌ها، غارها، سدها، پل‌ها، دریا، پارک‌ها، بیلاق، میان‌بند و قشلاق، جانوران، ماهی‌ها، پرندگان، شکار، آمیختگی قومی و نژادی، مهاجرت، پراکندگی جمعیت، وضعیت اقتصادی، کانسارها، کارخانه‌ها، بازارها و گردشگری را بررسی و تحلیل دقیق و کارشناسانه می‌کند. با خواندن این معرفی و تحلیل ۸۴ صفحه‌ای احساس دوگانه شادی و غم در من موج می‌زند. از این همه امکانات، زیبایی و طبیعت سخاوتمند پهنه شاهی شهر به شوق می‌آئیم و از نابودی، صنعت، کشاورزی، دامداری، جنگل، آب‌های زیرزمینی، پرندگان و ماهیان و جانوران اندوه قلبم را می‌فشارد.

در دومین دیدار، علی تیموری ساروکلایی، کارشناس زمین‌شناسی، در نوشتاری به نام «زمین‌شناسی شاهی شهر، از گدوک تا دریای مازندران» مرا به سفری بسیار دور، دوازده میلیون سال پیش، در تبارشناسی زمین‌ساختی می‌برد و شکل‌گیری البرز را در دوران‌های مختلف کوه‌زایی نشان می‌دهد. با بررسی فسیل‌ها موجود، معادن و رسوبات، پیدایش دریای خزر، کوه‌زایی و پیدایش و تکامل حیات و شهرنشینی را ردیابی می‌کند. شوربختانه دیدار کوتاه است و نوشتار عکس، تصویر و مدارکی ندارد که به درک من به این موضوع پرکشش کمک کند.

در سومین دیدار، طیار یزدان پناه لموکی، دبیر ادبیات و تاریخ پیشین و پژوهشگر پرکار و خستگی‌ناپذیر کنونی، مرا به گشتی با راهنما از غارهای زیستگاه انسان‌های نخستین تا اعتصاب کارگران نساجی شاهی در سال ۱۳۵۴ می‌برد. پس از نشان دادن دیرینگی استقرار جمعیت، بررسی نامگانی‌ها و یافته‌های باستان‌شناسی، روابط اسپهبدان مازندران با شاهنشاهان ماد، اشکانی و ساسانی، به چگونگی تسخیر شاهی شهر از سوی تازیان می‌پردازد. چگونگی مقاومت دلاورانه مردم مازندران در مقابل سپاه انبوه، محاصره‌ها و نیرنگ‌های تازیان با منابع تاریخی قابل اعتماد نشان می‌دهد. در این نوشتار با جنگ‌های استقلال طلبانه منطقه علیه تازیان، با سوخراییان، کارن، ونداد هرمز، مازیار پسر قارن، زیدیان، باوندها آشنا می‌شوم. منطقه در دوران حکومت علویان، صفویان، قاجار و پهلوی بررسی می‌شود.

هرگز روحانیون و حکومت‌ها دندان طمع از زمین‌های زرخیز و مردم زحمتکش مازندران بیرون نکشیدند. روحانیون با املاک موقوفه و حکومت‌ها با املاک خالصه همیشه حاصل‌خیزترین زمین‌ها را از دست کشاورزان زحمتکش بیرون می‌آوردند. یک گفته راجع در دورانی که رضا شاه آزمنده می‌خواست زمین‌های وقفی را از دست روحانیون آزمنده درآورد، گویا شناخت مردم ماست. آنها می‌گفتند: برای ما فرقی نمی‌کند زمین از دست یک رضا به دست رضای دیگر می‌افتد. املاک موقوفه و املاک خالصه شاهی شهر مستند و مبسوط بررسی می‌شود. نوشتار خواندنی، آموزنده و مستدل است. هرچند، برخی حوادث مهم معاصر که در سرنوشت شاهی شهر تأثیر جدی داشت در این تاریخچه مختصر نیامده است.

در چهارمین دیدار، محمود جوادیان کوتناپی، شاعر، نویسنده، دبیر ادبیات پیشین و پژوهشگر ادبی کنونی، ویژگی زبان مازندرانی پهنه شاهی شهر و نویسندگان و شاعران آنرا معرفی می‌کند. از مرزبان رستم شروین، شیرین دخت رستم باوند، گرده بازو باوند تا روزگار کنونی کیوس گوران، فریده یوسفی و بیژن هنری کار. آفرینش فرهنگی پربار این خطه و کارهای ادبی و هنری زنان و مردان این پهنه و نمونه‌هایی از آثار آنها، بسیار گویا معرفی شده است.

در پنجمین دیدار، محمود جوادیان کوتناپی، فرهنگ بومی مردم شاهی شهر را در بستر فرهنگ مردم مازندران معرفی می‌کند. آئین‌های مربوط به جشن نوروز، نوروزماه، تیرماه سیزه، آئین‌های مربوط به همسرگزینی، آئین‌های مربوط به کاشت، داشت و برداشت محصولات کشاورزی و دامداری، ورزش‌ها، بازی‌ها و زبانزدها، چیستان، مثل‌ها و گاهشماری بومی، فشرده و مفید معرفی می‌شود. کمبود این بخش مانند سایر بخش‌های کتاب عکس و تصویر است. امید آنکه این آیین‌ها شادی بخش و پویا، در جمهوری اسلامی که با شادی مردم در ستیز است و غم و عزاداری را حتی با فرستادن زوار ایرانی به کمینگاه‌های داعش تشویق می‌کند و گسترش می‌دهد، بتواند خود را حفظ کند و زنده نگهدارد.

در ششمین دیدار، خانم طاهره اعظمی، مرا با آشپزخانه غنی و غذاهای سنتی و بومی شاهی شهر آشنا می‌کند. از انواع آش‌ها، شیرینی‌ها و نان‌ها گرفته تا غذاهای گوشتی، ماهی‌ها، ماست‌ها، پلوها، ترشی‌ها، خورش‌های بدون گوشت و دسرها. آنچه آش، ترش آش، گز نه آش، دو آش، آغوز نون، توتک، بئو دونه، پنجه کش نون، تندیری نون، سیو حلوا، کلوا نون، گندم مونگله، لوه نون، ماربمردک، اخته کباب، آلو خرش، اوجی پهلوی، اشکم پر ماهی، قسی پهلوی، ورگ زن، کئی ماست، وینگوم ماست، ته چین، سوزی باکله پلا، کئی پلا، لاقلی سری، انارپته، کولک ترشی، نازخاتون، باکله قلیه، پیازسوته، شش انداز، سبزی ککو، کرک بپرس (باید کرک سر بپرس باشد که اشاره به بدون گوشت بودن آن است)، وینگوم پرپرک، هسپنا ساک، آروشه، اوکنس، لور و ده‌ها غذای مازندرانی خوشمزه دیگر که من فقط بخش کوچکی از آنها را برای آب افتادن در دهان شما اینجا نام بردم. خانم طاهره اعظمی کار بسیار ارزنده‌ای ارائه دادند، تنها اشکال کار باز اینجا هم نبود عکس و توضیح کلی روش پخت، نه جزئی و گام به گام و مشخص نکردن وزن و حجم مواد لازم، و ارجاع به طرز پختن غذاهای دیگر که کار را برای آشپزی ما مردها، به قول مادرم نر کدبانوها، که چون خانم‌ها هوشمندی و تجربه کافی در آشپزی نداریم که بتوانیم خودمان انتخاب کنیم، مشکل می‌کند.

در هفتمین دیدار، خانم طاهره اعظمی، فرهنگ پوشاک شاهی شهر را بسیار مختصر و بدون عکس معرفی می‌کند. انواع پارچه‌ها و کاربرد آنها در دوخت و دور، لباس زنان، لباس عروس و داماد، آرایش عروس، انواع روسری‌ها و شیوه به سر کردن آنها، انواع دستمال، پافزارها و دیگر پوششها به طور فشرده معرفی شده است.

در هشتمین دیدار، طیار یزدان پناه لموکی، در نوشتاری کوتاه با سرنویس «فرهنگ پزشکی» به شیوه جمع‌آوری، طبقه‌بندی، تنظیم و عنوان دهی اطلاعات درباره فرهنگ پزشکی سنتی و بومی در شاهی شهر و معرفی همکاران می‌پردازد.

در نهمین دیدار، طیار یزدان پناه لموکی با همکاری خانم‌ها و آقایان رویا خزایی، دکتر گلفام شمسی، مهندس رضا زحمتکش، نسیم علیزاده، فاطمه رجبی، حسین نادعلیان، سید اعظم کاظمی، خانم محمدزاده و صفیه حاجی تبار فیروزجانی در نوشتاری با سرنویس «فرهنگ کوچک بیماری‌ها و درمان‌های سنتی» ۲۰۵ بیماری و روش درمانی سنتی مربوط به آنها را معرفی می‌کند.

در دهمین دیدار، دکتر بهروز اسکندری چراتی، در نوشتاری با سرنویس «فرهنگ گیاهان دارویی» به معرفی گیاهان (flora) منطقه چرات سوادکوه می‌پردازد. گیاهان دارویی منطقه مثل بومادران، زرشک، گاوزبان، کاسنی، خاکشیر، کاهو خاردار، یونجه پلاغی، پونه، گز نه، بارهنگ، پامچال، آویشن و ده‌ها گیاه دیگر معرفی و کاربرد آن در پزشکی سنتی و نوین شرح داده می‌شود.

در یازدهمین دیدار، دکتر فرهاد احمدی پور و دکتر گلفام شمسی، در نوشتاری با سرنویس «پزشکی نوین» به معرفی فشرده بیمارستانها و درمانگاه‌های شاهی شهر و تاریخچه آنها می‌پردازند. آنچه در این نوشته، کمبود آن به روشنی حس می‌شود، یاد و معرفی نکردن پزشکان، دانیزشکان، داروسازان و ماماها پیشکسوت این پهنه است. عزیزانی چون دکتر زمانی، دکتر ملکبان، دکتر نجاتی، دکتر اولادی و دکتر صابریان، دکتر اسمعیلی، دکتر رخشنده، دکتر تقی زاده، دکتر خسروی، دکتر کیانی (رئیس هیئت بسکتبال استان مازندران هم بود. روبروی مطبوعات مطب داشت و همسرش ماما و در بیمارستان یوسف رضا رئیس بخش بود.)، دکتر کریمی، صاحب شرقی (بهایی بود و به دلیل فشار اوایل سال‌های ۱۳۷۰ مجبور به ترک کشور شد. مطبش کنار ایستگاه تاکسی خیابان ساری کنار آزمایشگاه بود. بغایت

مهربان و دلسوز و با احساس مسئولیت بود. ساعت ۲ شب میرفت بیمارستان بچه های بد حال را ویزیت می کرد. . . . برای درمان بیماران و ارتقا پزشکی شاهی شهر زحمات فراوان کشیده اند و رنج های بی حساب تحمل کردند.

در دوازدهمین دیدار، بیژن هنری کار، شاعر، نقاش و پژوهشگر در نوشتاری با سرنویس «هنر و هنروران شاهی شهر» به بررسی دامنه دار نقاشی، خوشنویسی، سینما، عکاسی، هنرهای دستی چون گلیم بافی، سفالگری و گره چینی می پردازد. در این نوشتار نقاشان پهنه شاهی شهر معرفی و تحلیلی از درونمایه نقاشی ها، نقوش سفالفرها ارائه می شود.

بیژن هنری کار را از دبستان می شناسم. صدای گرم او، شعرهای خوشتراش و پرخونش را پشت نیمکت ها دبیرستان و صدای گرم و توانبخشش را در ترانه سرود های روزهای نخستین انقلاب و آزادی شنیده ام که هنوز که هنوز است، مو بر تنم سیخ می شود و قلبم می ریزد. در چشمان دریاگون پرنفوذش خیره می شوم و در ادامه به تاریخچه خوشنویسی در شاهی شهر و معرفی خوشنویسان، به پیشینه نمایش، نتاثر خیابانی و عروسکی، سینما و عکاسی و سفالگری گوش می دهم.

در سیزدهمین دیدار، زنده یاد احمد محسن پور قادیکلایی، آهنگساز، ترانه سرا، نوازنده و پژوهشگر موسیقی در نوشتاری با سرنویس «موسیقی و دگرگونی های آن در شاهی شهر» ضمن مشخص کردن جایگاه موسیقی شاهی شهر در میانه یا مرکزی، جغرافیا و جامعه هنرمندان، نوازندگان، خوانندگان، و نغمه پردازان آنرا فشرده معرفی می کند. در ادامه روند پیچیده موسیقی زنان را تحلیل می کند و وزن های متداول و روایت ها، لحن ها و قطعات مشهور را از امیری، طالبها، کتولی، کیجا جان، حقانی، نجما تا لالایی و نوروزخونی توضیح می دهد. قطعات سازی چون چپون حال، عباس خونی، عاروس یار و پاتختی را فشرده معرفی می کند. با کارگان (repertoire) رقص، رنگ ها و معرفی مدرسان و گروه های موسیقی و موسیقی مذهبی نوشتار را پایان می دهد.

در چهاردهمین دیدار، حسین کریم زاده در نوشتاری با سرنویس «تاریخچه ی آموزش و پرورش شاهی شهر» به بازشناسی و ثبت رویدادهای مربوط به شکل گیری مراکز آموزشی شاهی شهر می پردازد. روند شکل گیری مراکز آموزشی، از دبستان یک اتاقه کفشگر کلا در سال ۱۲۹۸ تا شکل گیری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر در سال ۱۳۶۲، از دبیرستان ها تا هنرستان ها، از مدارس راهنمایی تا پیشاهنگی، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، از کتابخانه عمومی تا پیکار با بیسوادی.

در پانزدهمین دیدار، مهندس حیدر بیابانی، کارشناس وزارت جهاد کشاورزی، در نوشتاری با سرنویس «سیمای کشاورزی» با آمار و ارقام به موقعیت جغرافیایی، وضعیت اراضی زراعی، سطح زیر کشت، میزان تولید، وضعیت دامداری، جمعیت دامی، میزان فرآورده های دامی، شیلات و آبزیان، صنایع کشاورزی، فرآورده های چوبی جنگل، تعاونی های روستایی، آب های زیر زمینی و رودخانه ها، . . . می پردازد.

در شانزدهمین دیدار، احمد معصومی، با همکاری مهندس صالحی، معاونت صنایع استان و دکتر یعقوبی، معاونت صنایع استان، در نوشتاری مختصر با سرنویس «صنایع» به صنعت شاهی شهر می پردازد و با آمار فعالیت ۴۶۲ واحد صنعتی و ۱۱۵۳۱ کارگر را بررسی می کند. در نوشتار، آمار ترکیب اشتغال در استان مازندران و صنایع ماشین سازی و ساخت تجهیزات، صنایع فلزی و ریخته گری، صنایع نساجی، چرم و پوشاک، صنایع سلولزی و شیمیای در شاهی شهر ارائه شده است. شوربختانه درونمایه جدول های آمار تجزیه و تحلیل نمی شود تا نقاط ضعف و قوت و موانع و یا علل موفقیت آشکار شود.

در هفدهمین دیدار، طیار یزدان پناه لموکی، در نوشتاری با سرنویس «بناهای تاریخی» آثار و بناهای به جامانده از دوران کهن، میانه و معاصر شاهی شهر را معرفی می کند. قلعه ها، بقعه ها، آتشکده ها، غارها، تپه های باستانی و تاریخی، امامزاده ها، پل ها و کلیسا ها بسیار فشرده معرفی شده است.

در هجدهمین دیدار، احمد معصومی، با همکاری زنده یاد پرویز کشوری، شیدا مرادی و زین العابدین ملکیان، در نوشتاری با سرنویس «ورزش شاهی شهر» به گذشته و حال ورزش در این پهنه می پردازد. موقعیت ورزش های جدید مثل تنیس روی میز، ژیمناستیک، وزنه برداری، شطرنج، فوتبال، دو میدانی، کشتی، کشتی آلیش بررسی شده است. ورزش های بومی و باستانی چون کشتی لوچو مطرح ولی پرداخته نمی شود.

در نوزدهمین و آخرین دیدار، خانم فریده یوسفی زیرآبی، شاعر، پژوهشگر و مدیر پرکار انتشاراتی شلفین که انتشار بیش از ۲۰۰ کتاب در باره تاریخ، فرهنگ و ادبیات شاهی شهر را در کارنامه خود دارد، در نوشتاری با سرنویس

«کتاب شناسی» سیاهه ای از کتاب ها، دانشنامه ها، ادواری ها، فرهنگ ها، مجموعه ها، آمار، آموزش و پرورش، فرهنگ عامه، ادبیات، تاریخ، مشاهیر، سفرنامه ها و . . . ارائه می کند.

با این دیدارها، می آموزم، گاه شاد و گاه غمگین می شوم، سرشار از انرژی و امید، کتاب را می بندم.

کتابه نمایه دارد و شوربخانه، نمایه آن کامل نیست و همه مفاهیم اساسی و شخصیت های نامبرده در کتاب را در بر نمی گیرد.

کتاب با یک پیوست سی صفحه ای عکس های رنگی خاتمه می یابد، عکس های بسیار ارزشمند تاریخی و هنری.

آنچه در این مجموعه دلگرم کننده است همکاری عده ای در خلق اثری ارزنده و به ویژه همکاری پژوهشگران و نویسندگان زن و مرد. امید آنکه این همکاری سرمشقی برای کارهای جمعی آتی باشد.

بیانیم با خریدن این کتاب و هدیه دادن و یا عیدی دادن این کتاب در نوروز ۱۳۹۶ به عزیزانمان، به نویسندگان و پژوهشگران این کتاب بگوئیم:

عزیزان، ما برای آن روزها و ساعت هائی که در پشت میز کارتان و یا در کتابخانه ای تنها نشستید و برای ما کار کردید، احترام قائلیم؛

عزیزان، ما برای آن روزها و ساعت هائی که با تنی خسته بعد از کار و یا روزهای تعطیل به جای استراحت و رفتن به پارک و جنگل و گردش با همسران، کودکانتان و دوستانتان، در اتاق کارتان به پژوهش و نگارش این اثر ارزشمند پرداختید، ارج می نهیم؛

ما برایتان تنی سالم و قلمی پرکار آرزو می کنیم.

ما به شما افتخار می کنیم، از ناشر فرهنگ پرور و نویسندگان و پژوهشگران وارسته، فداکار، جوینده و ژرف اندیش که در وانفسای گریز از فرهنگ و ادب، این شعله را فروزان نگه می دارید.

مشخصات کتاب

کتاب "قائم شهر، قطب صنعت مازندران" در زمستان ۱۳۹۴ به همت نشر چشمه و با تلاش گروه مؤلفان به سرپرستی طیار یزدان پناه لموکی مشتمل بر بخش های متنوع و گسترده اعم از تاریخ و جغرافیا، فرهنگ و هنر، کشاورزی و صنایع و ابنیه تاریخی و غیره پیرامون شهرهای سوادکوه، قائمشهر، کیاکلا و جویبار در استان مازندران به رشته تحریر در آمده و منتشر گردید.

عنوان:	قائم‌شهر قطب صنعت مازندران: سوادکوه، قائمشهر، کیاکلا و جویبار
سرپرست گروه مولفان:	طیار یزدان‌پناه‌لموکی.
گروه مولفان:	عباس جلالی، احمد محسن‌پور، محمود جوادیان، بیژن هنری‌کار، حسین کریمزاده، حیدر بیابانی، دکتر اسکندری، دکتر احمدی‌پور، دکتر گلغام شمسی، فریده یوسفی، احمد معصومی، طاهره اعظمی، علی تیموری، رویا خزایی، محمدعلی منصور، طیار یزدان‌پناه‌لموکی.
مشخصات نشر:	تهران: نشر چشمه، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری:	۶۶۶ص.، [۳۲]ص. تصویر: مصور(رنگی)، جدول. اندازه: ۲۴۰ در ۱۹۰ در ۵۵ میلی متر
شابک:	978-600-229-625-2
وضعیت فهرست نویسی:	فیبا
کتابنامه:	ص. [۶۳۷] - ۶۴۵؛ همچنین به صورت زیرنویس.
نمایه:	ص ۶۴۶ - ۶۶۶
موضوع:	مازندران، سوادکوه، قائمشهر، کیاکلا و جویبار
رده بندی کنگره:	DSR ۲۱۱۳ ۱۳۹۴ ۲ الف/۲ق
رده بندی دیویی:	۹۵۵/۲۲۵
شماره کتابشناسی ملی:	۴۱۱۷۱۱۲

۱۴ آذر ماه ۱۳۹۵

احد قربانی دهناری

گوتنبرگ، سوئد

ahad.ghorbani@gmail.com

<http://ahad-ghorbani.com>

<http://telegram.me/ahaddehnari>

<http://www.facebook.com/ahad.ghorbani.dehari>